

DUCHOVNÉ OZVENY

ročník VIII.

Júl 2005

číslo 7

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours - Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

Krtinec a hora

V jednej modlitbe je prosba k Bohu, aby som vedel rozlišovať krtinec od hory. Je to zaujímavé vyjadrenie, ale aj celkom hlboké – pretože v tom je neraz jadro problémov so životom: vedieť správne rozlišovať, čo je podstatné a čo nie, čo je dlhodobé a čo nie... Je to vlastne reč o pokoji, ktorý je hlboko v nás, aj keď navonok veci bežia rýchlo a tlačí nás.

Začínajú prázdniny. Oddýchnuť si chcú nie len deti, ale aj dospelí. Sme takmer všetci neprestajne pod stresom, tlakom, väčšina z nás používa najčastejšie vetu: Nemám čas. A naozaj ho nemáme, tlačí nás mnoho vecí. Nie som si istý, či stíhame viac vecí ako starí sedliaci, ktorí v zimnom období dokázali pokojne spať. Ale je to náš život, náš čas, veľa na tom nezmeníme. Zaujímavé je pre mňa, že schopnosť oddychovať sa stáva pre ľudí umením. Iba niektorí ho zvládajú. Pritom chvíle oddychu s blízkymi ľuďmi sú tie, na ktoré si budeme spomínať ako na najkrajšie. Asi to všetko chce hlboký pokoj. Podobne, ako so starosťami, ktoré musíme niesť. Aj vtedy je najdôležitejšie sústredenie, priznanie ťažkostí, vedomie, že vyriešiť môžeme len to, na čo budú sily a ostatné musíme pustiť. Niektorí hovoria, že veci treba predýchať. To je naozaj cenné – v strese začíname dýchať hlbšie, sústredíme sa na to, že dýchame, že prijímame a odovzdávame.

V tomto mesiaci si opäť pripomenie slávnosť sv. Benedikta – patróna Európy. Jeho heslom bolo: Modli sa a pracuj. Vystihol ducha našej kultúry – potrebujeme činnosť, aktivitu, ale aj sústredenie, vhlbenie sa. To „modli sa“ môže mať rôzne podoby. Môže to byť aj uvedomenie si ťažkostí a krízov života a pritom načerpanie pokoja. Jednoducho získanie nadhľadu a sily.

sv. Cyril a sv. Metod

Chcel by som všetkým popriať, aby sa nám počas prázdnin podarilo predýchať všetko, čo nás v bežnom živote naháňa a tlačí. Nech sa nadýchame pokoja. Život asi nebude príliš ľahší, ale môžeme ho prežívať napriek všetkému naplno. Povedané inými slovami – nech sa nám cez čas pokoja podarí predovšetkým rozlišovať „krtinec o hory“.

Peter Cibira

„Úsmev stojí menej ako elektrina, ale dáva viacej svetla.“

A.J. Cronin

Škótsky spisovateľ vie o čom hovorí v uvedenom citáte. Veď čo je úsmev?

Je to mimovoľné, či cielené ovládanie mimických svalov na tvári. Úsmev vychádza zo srdca, svaly sa napnú, nálada stúpa. Hormóny šťastia sa začnú vyplavovať, celým telom sa rozlieva teplý pocit. Stalo sa mi už niekoľkokrát, že som sa pristihla pri tom, ako sa usmievam - sama pre seba - pri nejakej myšlienke. Smiať sa v dnešnej dobe, neľahkej dobe existenčných neistôt, starostí a nedajbože i zdravotných problémov je normálne? Je normálne žiť v bubline nevrlosti, ťažoby, strese? Nie, nie je. Veď tieto nezameniteľné ukazovatele dnešného života zotrie slnečné ráno, kvapky rosy na tráve, alebo úsmev malého vnúčika. A hneď je svet okolo krajší. Stačí úsmev náhodného okoloidúceho, pozdrav známeho, pár slov od srdca prehodených s priateľom. Som presvedčená, že viac ako lieky prospeje človeku úsmev. Keď mi klesá hladina hormónu šťastia - rýchlo si spomeniem na niečo príjemné, čo ma upokojí, na niečo úsmevné, upokojujúce.

Životná skúsenosť mi potvrdila a potvrdzuje - ak sa usmievam na ľudí, väčšinou mi úsmev opätujú. Ak strácate dobrú náladu pre nejakú hlúposť - ignorujte ju a povedzte si, že to nestojí za to. Vezmete víťaz z plachiet tým, ktorí vám neprajú. Úsmevom ich odzbrojíte a vaša nálada stúpne. Ako som v úvode uviedla - úsmev je len mimovoľné ovládanie mimických svalov na tvári. Ale najúčinnější je vtedy, ak vychádza len zo srdca.

Úsmev je najkratšia vzdialenosť medzi ľuďmi, úsmev nič nestojí a ešte vás aj skrášli - a všetko s ním ide ľahšie.

Anka O

Apoštolát modlitby na mesiac júl:

- **Všeobecný:** Aby boli kresťania vnímaví voči potrebám každého a nikdy neskrývali radikálne evanjeliové požiadavky.
- **Misijný:** Aby všetci pokrstení, každý podľa svojho postavenia v živote, prispievali k premene spoločnosti tým, že prežiarajú myslenie a štruktúry sveta svetlom evanjelia.
- **Úmysel KBS:** Slovanami: „Toto robte na moju pamiatku“ Ježiš spĺňa svoj prisľub: „Ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta.“ Lebo týmito slovami dostali apoštoli a ich nástupcovia moc premieňať chlieb na Božie telo a víno na Božiu krv. A oni tak aj robia. Pred svätostánkom, kde je kňazmi premenený chlieb na Božie telo, úctivo si pokľaknem.

Svätý Cyril a svätý Metod

Pri príležitosti ich sviatku (5. júla) aspoň niekoľko dát z ich života.

Konštantín (Cyril) bol najmladším synom zo 7 detí plukovníka Leva, ktorý pôsobil v slovanmi obývanej Soluni. Najstarším bratom Konštantína bol Metod.

Konštantín po kňazskej vysviacke bol tajomníkom, knihovníkom patriarchu Ignacia. Onedlho opustil svoj úrad a odišiel za bratom Metodom do kláštora. Neskôr vyučoval na cisárskom dvore filozofiu. Ako vzdelanému a pohotóvemu dostalo sa mu mena Filozof. Po viacerých dišputách (z poverenia cisára) o Najsv. Trojici odišiel ku Kozárom (aj s bratom), kde pri Chersone našiel ostatky pápeža Klementa I.

Ďalší život sa odvíja už a hlavne v spojení s bratom Metodom. Po žiadosti kniežaťa Rastislava boli obaja bratia vyslaní na Veľkú Moravu v r. 863. Už počas prípravy na ďalekú cestu Konštantín Filozof zostavil nové písmo hlaholiku

Subdemonstratus est exercens sui potestatis officium sicut illi licuit archiepiscopi suis usque dum quidam grecus in aethodi nomine noviter Invenit scilicet litteras linguam Latinam doctrinamque romanam atque litteras auctorales latinas philosophice superducens uilescere fecit cuncto populo ex parte missas et euangelia ecclesiasticumque officium illorum qui hoc latine celebraverunt. Et ille ferre non ualens sede recessit iuuuensisem;

anno igitur dccc. Lx. v. venerabilis archiepiscopus lupauenisium ad aluunius natiuitatem xpi celebravit in castro cherilonis nouiter mosapute uccar. quod illi successit moriente patri suo primina que marau occiderunt. Ibi que illo die officium celebrante ecclesia sicum. sequitur que die lxx.

Obrátenie Bavorov a Korutánov ...
Salzburský spis proti Metodovi z r. 871
(odpis z 11. stor.)

domm & ppugnatore suū quando ei placuerit mitti: patienter expectant. Et

Sic ergo eis ego quidem ad idem ei qui per te unum perdidit annos recipienda non ad iudicium super diceris, delinatus sum subterfugū. Et certe scdm dicitur italy instituta prout cu te inuestiri conuenit epi. & post modū ad rationē adduci. ut felicitē uerticū urib; p. annū & dimidiū resupat. ad diffinendum causā suam accedit. Porro si alium eū hermetico iudicium cum epi nro metholio inter uoluerit: die adeos: uos sine canonica sententia dūpnatis ipm aplica si de missis carceri mancipantes. & colaphis affligentes & a sacro ministerio separantes. & a sacerdotibus annis pellentes. aplica sedē ppsum trunū plurimis missis & eplis pelamante. Non est ad iudicium conuenire digna. qđ profecto semp sub fugere curasti: & nunc sine sede aplica iudicium uos querere simulasti. Cum ego ad hoc missus si ut tanto uos cepore aduini ministeris separē quanto uos eundē uenerabile urū. amnistio sacro cessare cogitasti. & ipse tanto epi credito sibi epiatu inconcusso ac sine questione fruatur: quanto constar illi uob facientib; eo fuisse puatū. Sic que demū si habueritis inuicē conueneritis & corā sede aplica pars audiat. & iudicet utraq; preferam cū int archiepiscop causa ueretur. & ueneris

List pápežského legáta Pavla, ktorý pomohol vyslobodeniu Metoda z r. 872
(odpis z 12. stor.)

o 38 písmenách, preložil evanjelium sv. Jána a evanjelia na nedele a sviatky. Okrem toho pripravil viaceré liturgické texty: Liturgiu sv. Petra, Žalmy, spovedné formuly.

Keď bratia prišli na naše územie, založili školu na výchovu domáceho kňazstva, teda prvú Vysokú školu u nás. Tu už za pomoci spolupracovníkov prekladali štyri evanjelia a Konštantín napísal aj Proglas, v ktorom vyzýval národy, aby sa postarali o knihy vo vlastnom jazyku. Okolo roku 867 boli obaja poverení, aby dali vysvätiť súcich na kňazov. Cestou do Ríma sa zastavili v Blatnohrade u kniežaťa Kočeľa a v Benátkach zvíťazili nad trojjazyčníkmi (ktorí tvrdili, že v liturgii možno užívať len hebrejčinu, gréčtinu a latinu) V roku 867 boli obaja bratia srdečne prijatí novozvoleným pápežom Hadriánom II., ktorému odovzdali ostatky pápeža Klementa I. Pápež schválil liturgické knihy slovienske a dal vysvätiť aj prvých žiakov na kňazov.

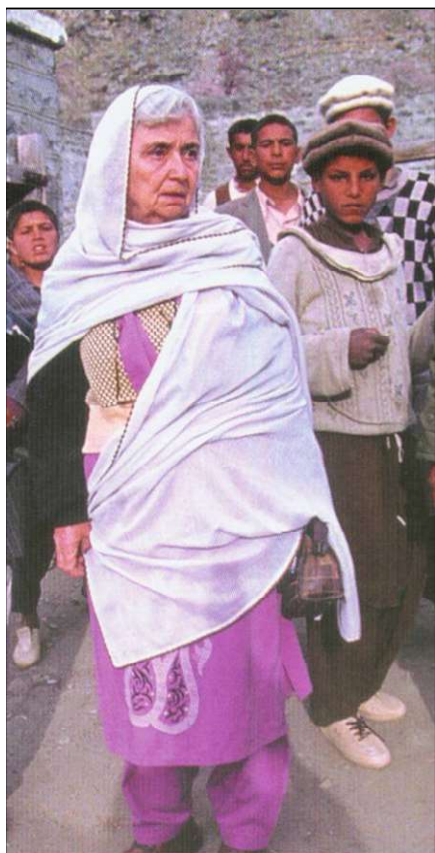
Konštantín v Ríme vážne onemocnel a v r. 868 vstúpil do kláštora, kde prijal meno Cyril. V polovici februára zomrel. Skôr však žiadal brata Metoda aby pokračoval v započatom diele. Cyril bol pochovaný v bazilike sv. Klementa pápeža.

(pokračovanie na 4. strane)

Kto je kto?

Osobnosti súčasnej cirkvi

Keď pri prednáškovom turné po Európe zbadáte za prednáškovým pultom elegantnú 76-ročnú dámu, v prvej chvíli vám vôbec nedôjde, že by mohlo ísť o doktorku Ruth Pfau, ktorá v Pakistane presadila rozsiahly program liečby malomocenstva.

Z údivu vás vyvedie až zanievanie, s akým Ruth Pfau z rádu Dcéry Máriiných hovorí o svojej práci. Rád vznikol v roku 1790 v Paríži v časech, kedy boli rády zakázané, a preto Dcéry nikdy nenosili rehoľný odev. Prácu s malomocnými Ruth Pfau vykonáva od roku 1960. Keď sa Nemecko hospodársky spamätávalo z porážky vo vojne, objavovali sa stále častejšie správy o biede krajín Tretieho sveta.

„Hrozila som sa pomyslenia, že existujú národy, pre ktoré nebol povojnový život – so svojím hladom, bezdomovectvom a chladnými nocami – prechodnou etapou, ale trvalým stavom. Chcela som tam ísť. A keby

som to nemohla zmeniť, tak som to chcela aspoň s ostatnými prežívať. Zdalo sa mi neznesiteľné nerobiť nič,“ spomína vo svojej autobiografii. Jej lekárske vzdelanie dalo čoskoro jej idealistickej myšlienke konkrétnu podobu – v roku 1960 odcestovala do Karáčí liečiť malomocenstvo.

Pakistanskí vidiečania, po stáročia panicky sa chrániaci (často veľmi drsným spôsobom) pred malomocenstvom, nechcú uveriť, že ide o chorobu vyliečiteľnú a desaťkrát menej nákazlivú ako je tuberkulóza. Liek proti malomocenstvu bol objavený v roku 1942. V myšliach Pakistancov ostáva malomocenstvo prekliatím, dokonca až Božím trestom. Ruth Pfau a jej asistenti, prevažne z radov bývalých pacientov, trávia stovky hodín presvedčovaním a osvetou. Výsledkom sú tisíce vyliečených a postupne aj odbúravanie mýtov.

Ruth Pfau však nie je len lekárkou, ktorá za svoje zásluhy dostala Veľký spolkový záslužný kríž a Rád pakistanského polmesiaca. Je tiež kresťankou, ktorá už 45 rokov žije uprostred takmer úplne moslimského prostredia. Dnes sa často hovorí o zblížovaní kultúr a náboženstiev. Vieme si však skutočne predstaviť, čo také zblížovanie naozaj je?

V Pakistane (najmä v mnohých horských oblastiach) sa ešte stále praktizuje krvná pomsta. Islam podľa doktorky Pfau potrebuje najviac práve posolstvo lásky, poznanie, že odpustenie je tvorivé. Že každý človek je cenný a že je rozdiel medzi tým, čo človek robí, a tým, kým človek je.

Podľa Dr. Pfau je na moslimoch obdivuhodné ich odovzdanie sa do Božej vôle: „Pôsobí na mňa silným dojmom, keď je nejaký pacient veľmi ťažko chorý a my mu už nemôžeme pomôcť, povieme to jeho rodine celkom otvorene: už tu nie je nič, čo by sme mohli urobiť. Je teraz v Božích rukách. A oni to vždy bez slova prijmu. To druhé, za čo ja osobne vďačím islamu, je väčšia skúsenosť s transcendentnosťou Božou. Kresťania

majú určitú tendenciu pristupovať k Bohu len ako k „milému Pánu Bohu“. Ale Boh ja aj iný.

Moslimovia majú vo veľkej úcte bibliu. Ruth Pfau si spomína, ako sa na ňu raz asistenti rozhnevali, pretože sa im zdalo, že s bibliou zachádzala neúctivo. „Nesmiem si ju vziať do ruky len tak, musím ju mať zabalenú v hodvábe,“ hovorí. „Je nemysliteľné, aby som ju dala do ruksaku spolu s topánkami.“

Ludia zvyknú považovať Ruth Pfau za misionárku. Ona to však odmieta. „Nie sme tu preto, aby sme tu predávali vlastný tovar. Trend budúcnosti spočíva v prakticko-duchovnom zblížovaní oboch náboženstiev“. Jedinou možnosťou, ako vzájomne získať rešpekt, je spoločne pracovať na dobrej veci.

Na záver pár biografických údajov:

- 1929** narodená sa v Lipsku
- 1948** útek do Západného Nemecka
- 1950** začiatok štúdia medicíny
- 1951** evanjelicky pokrstená
- 1953** prestup ku katolicizmu
- 1956** štátna lekárska skúška
- 1957** noviciát v Paríži
- 1958** internistický odborný výcvik
- 1959** gynekologické a pôrodnické štúdium
- 1960** odchod do Karáčí
- 1960** kurz liečby malomocenstva
- 1965** začiatok oficiálnych kurzov pre pomocníkov
- 1980** vymenovaná pakistanskou vládou za národnú poradkyňu pre malomocenský a tuberkulózný kontrolný program pre celý Pakistan

V roku 2000 vyšla v českom preklade jej autobiografia po názvom „Potkala jsem velkou lásku“.

(podľa AD 95/1 spracovala A.H.)

Svätý Cyril a svätý Metod

(dokončenie z 2. strany)

Svätý Metod narodil sa okolo r. 813-815 v Soluni. Matka Mária bola pravdepodobne Slovanka. Po štúdiu práva v Konštantinopole bol v štátnych službách. Po smrti otca bol menovaný za správcu Strumskej provincie, ale po politickom prevrate utiahol sa do kláštora na Olympe (neďaleko Brusy) v Malej Ázii. Sem prišiel, ako skôr spomíname, aj jeho brat. Potom boli spoločne u, Kozárov a po návrate bol opätom kláštora Polichronie (v Bytínii).

V roku 863 odišiel s Konštantínom k Slovanom do našich krajov. Právnické vzdelanie použil pri spracovaní rôznych predpisov (pravdepodobne to bol aj Súdny zákonník).

Keď s bratom odišiel do Ríma, tam ho vysvätil pápež Hadrián II. Po bratovej smrti vybral sa na cestu ku kniežat'u Kocel'ovi už ako arcibiskup a pápežský legát aj pre územia pod vládami Rastislava, Kocel'a a Svätopluka. Po odchode od Kocel'a bol Metod zajatý a odvlčený do Regensburgu, kde strávil viac ako dva roky vo väzení. Až v polovici r.873 bol prepustený na zákrok pápeža Jána VIII. Vrátil sa na Veľkú Moravu.

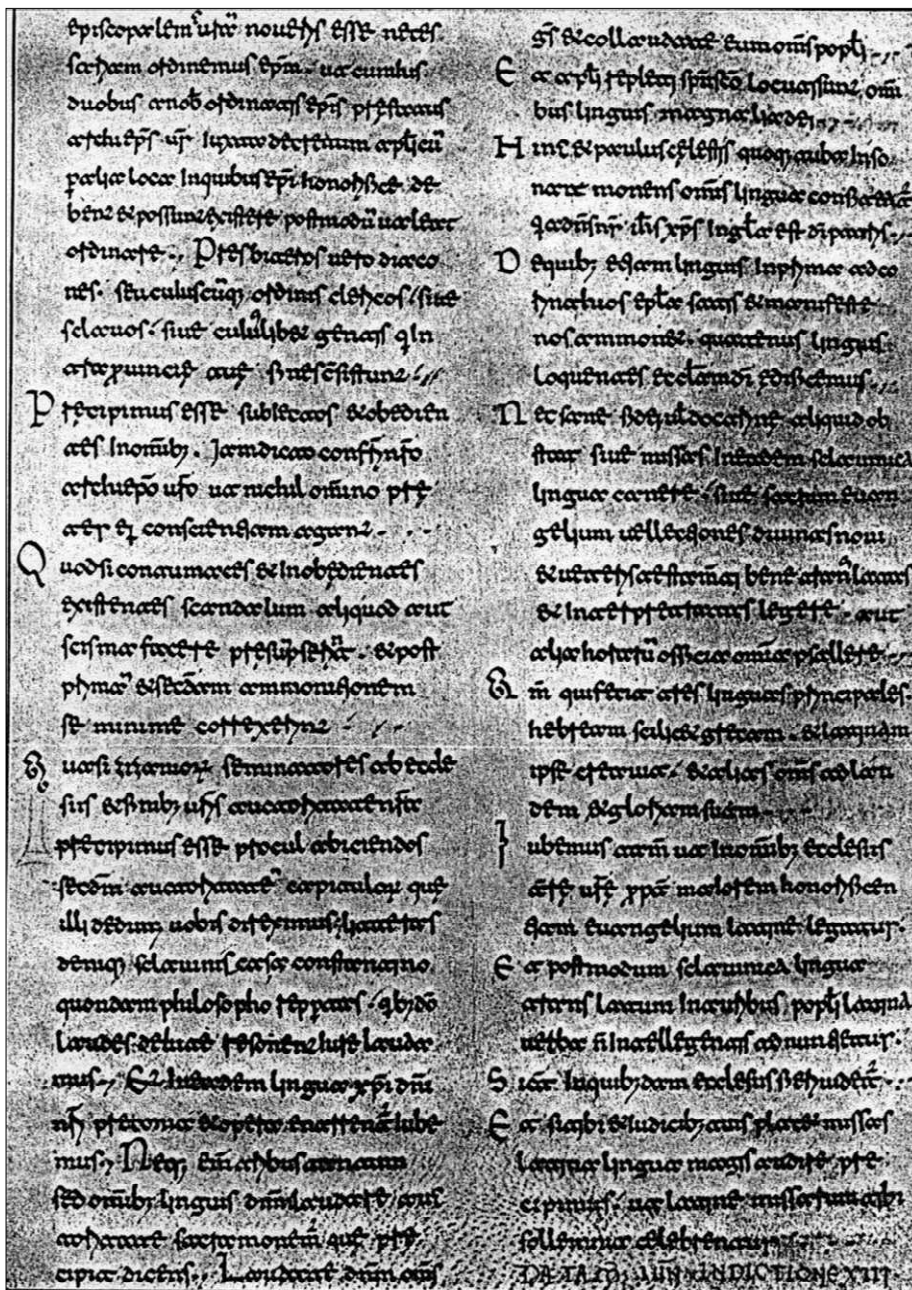
Arcibiskup Metod bol nekompromisný v dodržiavaní kresťanského života. Časť veľmožov vrátane Svätopluka si znepriatelil. Tu pôbiace juhonemecké knazstvo neprijímalo domácu reč v liturgii a posielali na Metoda sťažnosti.

Pápež Ján VIII. starostlivo prešetril pôsobenie Metoda a v júni 880 povolil slovanskú reč naďalej. Metod konsekroval aj ďalších biskupov, vrátane nitrianskeho Vichinga.

Pre neústupčivosť a ohováranie zo strany Vichinga Metod ho dal do kľatby. Viching odišiel do Ríma a dosiahol zrušenie slovanskej liturgie u pápeža Štefana V. Medzitým však Metod zomrel (pravdepodobne 6.apríla 885).

Veľmi obsiahle životopisy sv. Cyrila a Metoda sú naďalej spracovávané viacerými autormi – bádateľmi. Predpokladá sa, že životopis sv. Metoda napísal jeden zo žiakov - sv. Gorazd v r.885.

H. Radváni

z listu pápeža Jána VIII. z r. 880 v ktorom povoľuje slovanské bohoslužby

POZOR! POZOR! POZOR!

Pre tých, ktorí nevideli pašiové hry,
pre tých, ktorí sa ich zúčastnili, ale nevideli všetko,
pre tých, ktorí všetko videli a chcú si tie nezabudnuteľné chvíle pripomenúť,

je pred dokončením DVD so záznamom Pašiových hier 2004 z Trnavy.

K zakúpeniu bude v predajniach Dobrej knihy a Spolku svätého Vojtecha od polovice júla 2005.

Cena nepresiahne 300,- Sk

Zakúpením DVD podporíte činnosť evanjelizačnej skupiny AGAPE, ktorá Vám vopred ďakuje.

Naše korene IX.

18. storočie - Obdobie reforiem a prebúdzania kultúry

Osemnásťte storočie začína poslednými kuruckými povstaniami – Františka II. Rákociho. To, že sa nás tento fakt osobne týkal, dokazujú i mince, nájdené na cintoríne v Suchej a tiež záznamy, že Suchovania museli povstalcov dodávať chleby /manželka pána generála Rákociho žiadala viac krát až po 800 chlebov pre povstalcov/, obilie a iné. Suchá mala byť hlavným zásobovateľom povstalcov. Po nich sa našim územím prehrali cisárske vojská. Suchá zostala vyrabovaná. Aj z kaštieľa Pálffyovci po týchto udalostiach vzali väčšinu majetku zo Suchej do Malaciek. Pripomeňme, že Suchá bola v tom čase mestečkom a od 17. st. mala i vlastné pečatidlo. Mnoho viníc a mlyn v 17. st. v Suchej patrili Jánovi Moritzkému, úradníkovi na Červenom kameni za to, že obrátil Červený Kameň pred Bočkayovcami /1615/. V Európe po satumarskom mieri mnohí povstalci nesúhlasili s vládou Habsburgovcov a odišli zbíjať do hôr. Medzi nimi aj Juraj Jánošík /1711-1713/. Vďaka cisárovi Leopoldovi, ktorému uhorská vláda priznala dedičné právo /po meči/ na uhorskú korunu, vládli Uhorsku Habsburgovci. Karol VI., otec Márie Terézie, vybojoval pre dcéru tzv. pragmatickú sankciu /1713/, ktorá jej zabezpečila možnosť zdediť trón i po praslici. Mária Terézia dokázala, že i žena môže múdro a dobre vládnuť /1740-1780/. Pozdvihla hospodárstvo, zreformovala súdnicstvo a školstvo, ktoré odstránilo negramotnosť. Za jej vlády vznikli mnohé manufaktúry a začali sa pestovať mnohé nové plodiny. Urbáre - súpisy majetkov a daní zaručovali jednotné a prehľadné povinnosti pre poddaných podľa veľkosti majetku. Za jej vlády boli známe mená učencov, ako dvorný radca Adam František Kollár, ktorý svojimi myšlienkami ovplyvnil kráľovnú, ale i vynikajúci vedec - zaoberajúci sa históriou, geo-grafiou, prírodnými vedami - Matej Bel /1684 - 1749/. O našej obci sa dozvedáme aj z jeho prameňov. Práve on popisuje, ako sa poddaní zo Slovenska sťahujú hŕbne na vojny vyľudnenú Dolnú zem /juh Uhorska/. Obyvateľstvo sa delilo na šľachticov, mešťanov a poddaných. Umelecké

a architektonické diela sa vyvíjali od baroka a klasicizmu, až po prírodu ospevujúci romantizmus. Prekrásne stavby, obrazy, hudobné a literárne diela tej doby očarujú i nás. Prudko sa rozvíja veda a filozofia, ktorá sa čoraz viac opiera o prírodné zákony. Hoci utíchli hrôzy tridsaťročnej vojny a aristokratická mládež sa dala na cestovanie a poznávanie Európy, na obzore už boli nové konflikty. Vystaľovalci v Amerike sa vzbúrili proti anglickému diktátu a vo Francúzsku sa schýľovalo k revolúcii /1789/. V tomto období u nás vládol syn Márie Terézie Jozef II. /1780- 1790/. Hlásil sa k myšlienkam osvietencov, pokračoval v reforách. Zrušil, i keď len na určitý čas, nevoľníctvo /závislosť poddaných od zemepána/ a vydal tzv. tolerančný patent, ktorý zaručoval všetkým kresťanom náboženskú slobodu. No zrušil viacero mnišských rádov. Zaviedol aj povinnú školskú dochádzku. Bol to burič a reformátor. No mnoho reforiem odvolal po udalostiach vo Francúzsku. K tomuto obdobiu patrí i meno nášho národného buditeľa Antona Bernoláka /1790 - prvá slovenská gramatika/. Trnava a Bratislava sa stávajú centrom národného hnutia za uznanie slovenského jazyka a jeho rovnoprávne používanie v Uhorsku. Významne k tomu prispeli i diela Jána Hollého a Juraja Fándlyho. V roku 1792 vzniklo v Trnave Slovenské učené tovaríšstvo - osvetová, kultúrna, vzdelávacia spoločnosť. Predsedom bol Anton Bernolák, pokladníkom Juraj Fándly. V tejto dobe premien a revolučných myšlienok sa v Suchej začína stavať nový - barokový kostol, na mieste pôvodného gotického kostola. Matej Bel v r. 1735 píše aj o kaštieli, že je prastarý, budovaný štvorcovo. Palatín Ján Pálffy ho vraj zväčšil na tri poschodia a opevnil 4 rohovými vežami. Matej Bel popisuje Suchú ako mestečko obtočené dvoma potokmi, ktoré vysychali - odtiaľ pomenovanie Suchá. Pri kaštieli popisuje kostol sv. Martina, obohaný zdívom a na druhej strane kaštieľa kaplnku sv. Anny z r. 1708. Obyvateľstvo popisuje ako slovenské, ktoré sa živí z ról a viníc a píše, že sa tu rodí výborné víno. Fuggerovci vraj v Suchej usádzali aj Nemcov, po ktorých zostali

názvy - Spiegel, les sa volal Buschgerg atd. V tomto období sa spomína meno kňaza, ktorý sa narodil v Suchej - Juraj Szuhaj /1698 -1710/, ktorý sa stal neskôr jezuitom. Za jeho pastorácie v Suchej sa staval dnešný kostol. Pálffyovcami bola vybudovaná nová fara. V tomto storočí boli postavené aj viaceré kaplnky - kaplnka sv. Anny, sv. Františka Xaverského, ktoré boli zrušené. Dodnes však stoja kaplnka sv. Floriána a kaplnka Navštívenia Panny Márie /1729/, kaplnka sv. Urbana vo viniciach - Špígloch, kaplnka Povýšenia sv. Kríža medzi Ružovou a Vlčou dolinou. Z tohto obdobia pochádzajú aj vzácne sochy v kostole, kaplnkách, kalvária v Majery /1757/, socha sv. Barbory /1792/. V roku 1710 a r. 1740 zúrila v Suchej cholera, ktorá si vyžiadala mnoho životov. V Suchej bola i škola /prvá správa o nej z r. 1559/. V 18. storočí tu bolo veľa žiakov a museli prijívať i pomocného učiteľa. Zmienka je i o najstarších spolkoch v obci. Boli to náboženské spolky - Bratstvo pásikárov a Bratstvo sv. Františka Serafínskeho. Postupne sa začali rozvíjať aj remeselnícke cechy. Okrem mlynu /mlynská kniha z r. 1749/ tu bol i pivovar/dal postaviť Ján Pálffy/, ktorý v 18. st. vyhorel. Ján Pálffy schválil v r. 1801 hrnčiarsky, kováčsky a obuvnícky cech. Za pôsobenia Jána Albrechta /1794-1829/ bol úradníkom panstva Ján Otočka, ktorý bol člen Slovenského učeného tovaríšstva a priateľ Juraja Fándlyho, ktorý chodil často do Suchej /keď bol na dôchodku v Dol'anoch/. V roku 1805 dal zhotoviť sochu Panny Márie pri kostole, krstiteľnicu a iné. Začína devätnásťte storočia a našej obce sa dotknú udalosti vo Francúzsku, tak ako vždy ani teraz Suchá nie je mimo Európy a mimo udalostí v nej.

Pramene a literatúra v redakcii.

Gabriela Spustová

FARSKÉ OZNAMY

Bohoslužby na júl

Sv. omše v týždni

(Rozpis sv. omši je orientačný, rozhodujúce sú farské oznamy)

18.00 - Suchá – utorok - piatok;

17.00 - Košolná - streda; 17.00 - Zvončín – štvrtok

Počas dovolenky súrne prípady (zaopatrovanie, pohreby) bude zastupovať vdp. v Horných Orešanoch

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

1. júla – 1. piatok v mesiaci

18.00 - Suchá

2. júla – 1. sobota v mesiaci

7.30 – Suchá

3. júla – 14. nedeľa v Cezročnom období

18.00 - Zvončín, v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

7.30 - Suchá; 9.00 – Košolná

10.30 – Suchá, omša v Ružovej doline

5. júla – Cyril a Metod, slovanskí vierozvestovia

7.30 - Košolná; 9.00 – Zvončín; 10.30 - Suchá

10. júla – 15. nedeľa v Cezročnom období

18.00 - Košolná, v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 – Zvončín

17. júla – 16. nedeľa v Cezročnom období

18.00 - Zvončín, v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 – Košolná

24. júla – 17. nedeľa v Cezročnom období

18.00 - Košolná, v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

7.30 a 9.00 - Suchá;

10.30 Zvončín - slávnosť patrónov kostola, hody

26. júla – Joachim a Anna, patróni kostola

17.00 - Zvončín 18.00 - Suchá

31. júla – 18. nedeľa v Cezročnom období

18.00 - Zvončín, v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 – Košolná

jún v našej farnosti

Zosnulí:

+ 30. 5., Vladimír Ostrihoň, Suchá, 25.r.

+ 2. 6., Irena Cíсарová, Zvončín, 80.r.

+ 3. 6., Jozefa Štefaničková, Košolná, 80.r.

+ 17. 6., Katarína Holkovičová, Suchá, 95.r.

Pokrstení:

* 10. 5. 2005, Tamara Oravcová, Suchá

* 31. 5. 2005, Dušan Stano, Suchá

* 19. 4. 2005, Lucia Hečková, Košolná

* 19. 4. 2005, Petra Hečková, Košolná

Farský mesačník DUCHOVNÉ OZVENY

Vychádza poslednú nedeľu, s dátumom nasl. mesiaca. Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Suchá nad Parnou č. 431, PSČ 919 01, tel: 033 / 558 01 44. Zodpovedný redaktor: Mgr. Peter Cibira, administrátor S povolením Arcibiskupského úradu v Trnave, dňa 3.8.1998, č. 2663/98.

Cena: dobrovoľný príspevok

JÚL 2005

Cezročné obdobie

Pi	1	Oliver Plunkett, biskup, mučeník
So	2	Návšteva Panny Márie
Ne	3	14. nedeľa v cezročnom období
Po	4	Alžbeta Portugalská
Ut	5	Cyril a Metod, slovanskí vierozvestovia
St	6	Mária Goretti, panna, mučenica
Št	7	Anton Mária Zaccaria, kňaz
Pi	8	Akvila a Priska
So	9	Augustín Zhao Rong, kňaz, Peter Sans, biskup a spoločníci čínski mučeníci
Ne	10	15. nedeľa v cezročnom období
Po	11	Benedikt, opát, spolupatrón Európy
Ut	12	Ján Gualbert, opát
St	13	Henrich
Št	14	Kamil z Lellis, kňaz
Pi	15	Bonaventúra, biskup, učiteľ Cirkvi
So	16	Karmelská Panna Mária
Ne	17	16. nedeľa v cezročnom období
Po	18	Fridrich
Ut	19	Aurea, panna, mučenica
St	20	Apolinár, biskup
Št	21	Vavrinec z Brindisi, kňaz, učiteľ Cirkvi
Pi	22	Mária Magdaléna
So	23	Brigita, rehoľníčka, spolupatrónka Európy
Ne	24	17. nedeľa v cezročnom období
Po	25	Jakub, apoštol
Ut	26	Joachim a Anna, rodičia Panny Márie
St	27	Gorazd a spoločníci
Št	28	Nazarius a Celzus
Pi	29	Marta
So	30	Peter Chryzológ, biskup, učiteľ Cirkvi
Ne	31	18. nedeľa v cezročnom období

Výročia,

významné cirkevné akcie

- 11.7. biskupská vysviacka Mons. Andrej Imrich, pomocný biskup (1992), Spiš
- 17.7. sviatok blahorečeného mučeníka biskupa Pavla Petra Goidiča
- 20.7. biskupská vysviacka Mons. Jozef Zlatňanský, sekretár Interdikasteriálnej komisie pre Cirkev vo východnej Európe (1997), Rím
- 26.7. biskupská vysviacka Mons. Štefan Vrablec, emeritný pomocný biskup (1998), Bratislava-Trnava
- 27.7. biskupská vysviacka Mons. František Rábek, vojenský ordinár (1991)
- 27.7. biskupská vysviacka Mons. Štefan Sečka, pomocný biskup (2002), Spiš